

Ankenævnets Journal nr.: 2018-0432 - Køb af gavekort

Sagsfremstilling:

Klagers kæreste købte i juli 2017, som en gave til klager, et gavekort via formidler-firmaet Lifepeaks.dk til brug i indklagedes virksomhed, som på daværende tidspunkt var beliggende på en adresse i indre by i København, og blev drevet af selskabet X. Gavekortet havde en værdi på kr. 2.300,-, og var gældende til og med 2020.

Selskabet X er pt. under konkursbehandling.

På et tidspunkt – formentlig i efteråret 2017 - overtages driften af restauranten af et andet selskab Y, som registreres i CVR-registeret den 13. aug. 2018. Restauranten, som beholdt samme navn og telefonnummer blev flyttet fra adressen i indre by til en adresse på Østerbro.

I maj udskrev klager gavekortet via et link på Lifepeaks hjemmeside. Af gavekortet fremgår den nye adresse, hvilket alene skyldes, at Lifepeaks opdaterede adressen da restauranten flyttede adresse.

I maj 2018 ønskede klager at anvende gavekortet, men fik fra indklagede oplyst, at restauranten ikke kunne indløse gavekortet, da det gjaldt til den tidligere restaurant med samme navn, som blev drevet af selskabet X. Der var således sket et ejerskifte fra selskabet X til selskabet Y, blot således at restauranten beholdt samme navn og telefonnummer.

Klager fik fra indklagede oplyst et telefonnummer på en tidligere direktør og investor, som ifølge restauranten var ansvarlig for selskabet X, som tidl. drev restauranten. Denne oplyste dog overfor klager, at han ikke ønskede at tilbagebetale pengene, men mente, at det må være restaurantens opgave.

Fra indklagede fik klager oplyst, at de nuværende ejere af indklagede havde løsrevet sig fra det gamle ejerselskab X, idet man ikke kunne få lov at overtage det eksisterende lejemål i indre by, og fordi man ønskede at lave en endnu bedre restaurant. I svaret til klager var det anført, at ingen, herunder afsenderen af e-mailen til klager (stedets chefkok) havde stået som ejer af det tidligere driftsselskab X. Yderligere fik klager oplyst, at indklagede ikke havde nogen aftale med Lifepeaks.dk, og at indklagede undrede sig over, at der kunne stå den nye Østerbro-adresse på det printede gavekort. Gavekortet giver også adgang til en særlig menu "Dagens xxxx", som de nuværende ejere slet ikke har.

Indklagede anførte videre, at indklagede var ked af at skuffe klager men, at indklagede ikke havde modtaget betalingen for gavekortet, og at indklagede derfor heller ikke kunne refundere det. Indklagede henviste til selskabet X, som ifølge indklagede stadig var i drift, og drev en ny restaurant fra adressen i indre by.

I indklagedes svar til Ankenævnet har indklagede anført, at indklagede og ejerne bag selskabet Y valgte at bryde med den tidligere delvise ejer af samt direktør og investor i selskabet X, som drev restauranten fra lokalerne i indre by. Dette brud skyldtes, at der var et massivt tillidsbrud i forhold til regnskabet.

Den daværende direktør/investor var politiet-anmeldt og politiet efterforskede denne sammen med SKAT for forsikringssvindler, bedrageri og skattefusk. Indklagede oplyste videre, at indklagede havde meldt den pågældende tidl. direktørs selskab X konkurs i retten i juli og indklagede kørte 2 civile sager mod den pågældende tidl. direktør og investor.

Indklagede oplyste, at de tidligere ansatte ikke ville lade 6 års hårdt arbejde gå til spilde, og disse åbnede derfor en restaurant på Østerbro med samme navn. Der havde ifølge indklagede aldrig været tale om en virksomhedsoverdragelse, sådan som det var hævdet af den tidligere direktør og investor.

Gavekortet blev ifølge indklagede solgt efter, at indklagede var flyttet og pengene havde den tidligere direktør og investor selv beholdt - og rykket til et andet af ham ejet selskab, "Selskab 1".

Indklagede bebrejder Lifepeaks for at have solgt gavekortet, gennem den tidligere investor og direktørs selskab, Selskab X alene på baggrund af, at Lifepeaks talte med den tidl. investor og direktør, som oplyste, at der var tale om en virksomhedsoverdragelse.

Indklagede oplyste, at indklagede havde modtaget og indløst gavekort for kr. 70.000,- i troen på, at den tidligere investor og direktør ville modregne, men indklagede havde tabt disse penge, og hvis indklagede ville fortsætte med at drive forretning, kunne indklagede ikke fortsætte med at indløse gavekort udstedt af Selskab X.

Indklagedes bemærkninger var skrevet af stedets chefkok, som afslutningsvis overfor Nævnet anførte, at han aldrig havde været ejer af Selskab X og heller ikke var det i det nye foretagende, men at han som chefkok lagde navn til.

Ankenævnet rettede i august 2018 henvendelse til klager og gjorde opmærksom på, at ved ejerskifte hæftede den nye ejer ikke for gavekort udstedt af den tidligere ejer, og at klager derfor næppe ville få medhold i sin klage mod de nye ejere af restauranten. Klager havde imidlertid ønsket at fastholde klagen, da klager fandt, at der var et "mistænkeligt" personsammenfald i ejerkredsen af hhv. selskab X og Y.

Det fremgik således, at den reelle ejer af hhv. Selskab X og Selskab Y var oplyst til at være den samme person (dog ikke den tidligere direktør og investor som omtalt ovenfor, men en anden person).

Ankenævnet havde set nærmere på ejerkredsen i hhv. selskaberne X og Y.

Selskab X var ejet af selskaberne "Selskab 1" (som også omtalt ovenfor) samt selskaberne 2 og 3.

Selskab 1 havde en ejerandel på mellem 33,33-49,99 pct., og Selskab 1 var 100 pct. ejet af den ovennævnte tidl. direktør og investor. Selskab 2 havde også en ejerandel på mellem 33,33-49,99 pct. og dette selskab var ejet 100 pct. af en person ved navn Mohammad Xxxxxxx., mens selskab 3 havde en ejerandel på mellem 5 og 9,99 pct.

Som den reelle ejer af Selskab X stod anført Mohammad Xxxxxxx med en oplyst ejerandel på 47,56 pct. Ved "reelle ejere" forstås fysiske personer, som direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af kapitalen i et selskab. Den ovennævnte direktør og investor burde derfor også have været anført, som reel ejer af Selskab X

Mohammad Xxxxxxx var ligeledes 100 pct. ejer og stifter af selskabet Y, som drev restauranten den dag i dag, og han stod således også anført som reel (100 pct.) ejer af Selskab Y.

Der var således et vist ejersammenfald mellem Selskab X og Selskab Y.

Klagers bemærkninger:

Klager var af den opfattelse, at de nye ejere burde indløse gavekortet, da der var tale om, at restauranten blev drevet videre i samme navn og med samme delvise ejerkreds, jf. beskrivelsen ovenfor. Klager havde yderligere til støtte for, at indklagede skal tilbagebetale gavekortets pålydende anført, at indklagede havde indløst en række andre gavekort udstedt af den tidligere ejer Selskab X.

Klagers krav:

Klager ønskede at få tilbagebetalt gavekortets værdi på kr. 2.300,-.

Indklagedes bemærkninger:

Der henvistes til indklagedes udtalelser, som fremgik af sagsfremstillingen (se ovenfor). Indklagede fandt grundlæggende, at det var den tidligere ejer af restaurationen, nemlig Selskab X, som var ansvarlig for at indløse gavekortet. Indklagede henviste til, at den tidligere direktør og investor og delvise ejer af Selskab X gennem Selskab 1, var i besiddelse af de penge, som blev indbetalt fra gavekort, og at det derfor burde være ham, som skulle hæfte for de købte gavekort.

Indklagedes krav:

Indklagede fandt ikke, at indklagede var forpligtet til at tilbagebetale det omstridte gavekorts pålydende beløb.

Nævnets bemærkninger:

Klagen afvistes som uegnet til nævnsbehandling, jf. § 5, stk. 3, nr. 4 i Ankenævnets vedtægter. Ankenævnet træffer afgørelse i sager, hvor der ikke er tvivl om fakta, og som ikke kræver yderligere bevisførelse.

Det var Nævnets opfattelse, at denne sag - for så vidt angik klagers påstand om, at det personsammenfald, der var i mellem selskaberne benævnt X og Y, skulle tillægges betydning for hvem der hæftede for gavekortet, vil kræve yderligere bevisførelse (herunder vidneførelse). Da der ikke for Nævnet kunne føres vidner fandt Nævnet ikke, at den foreliggende sag var egnet til nævnsbehandling, og Nævnet afviste derfor sagen.

Hvis klager ønskede at gå videre med sagen, kunne den anlægges ved domstolene, hvor det under en hovedforhandling ville være muligt at føre vidner.

Afgørelse af 30. oktober 2018